

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1067/2013

z dnia 30 października 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń: dioksyn, polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach niepodobnych do dioksyn w wątrobie zwierząt lądowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB) o właściwościach podobnych do dioksyn w szeregu środków spożywczych, włącznie z wątrobą zwierząt lądowych.
- (2) Na wniosek Komisji Europejskiej panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął w dniu 5 lipca 2011 r. opinię w sprawie zagrożenia dla zdrowia publicznego związanego z obecnością wysokich poziomów dioksyn i dioksynopodobnych PCB w wątrobie owiec i jeleniowatych⁽³⁾.
- (3) Komisja zażądała, by w opinii wskazano, czy zagrożenie dla zdrowia konsumentów może być większe dla podgrup populacji spożywających te produkty (np. konsumentów spożywających znaczne ilości tych produktów, osób stosujących specjalne diety itd.). W opinii należy także zbadać możliwe przyczyny stwierdzonych wysokich poziomów dioksyn i PCB w wątrobie owiec i jeleniowatych, a także przedstawić dane naukowe dotyczące stosowności ustanowienia w przyszłości regulacyjnych poziomów w wątrobie w przeliczeniu na produkt, a nie w przeliczeniu na tłuszcz.

(4) Panel stwierdził, że regularne spożywanie wątroby owiec prowadzi do wzrostu narażenia na działanie dioksyn i dioksynopodobnych PCB średnio o 20 %. W indywidualnych przypadkach konsumpcja wątroby owiec może powodować wysokie pobranie przekraczające tolerowane tygodniowe pobranie (TWI) tych zanieczyszczeń. Panel uznał, że częste spożywanie wątroby owiec, w szczególności przez kobiety w wieku rozrodczym oraz dzieci, może stanowić potencjalne zagrożenie dla zdrowia.

(5) Panel uznał ponadto, że gleba oraz osady naturalnie zawierają dioksyny i PCB. Przenoszenie dioksyn i PCB z gleby do roślin za pośrednictwem korzeni ma na ogół niewielkie znaczenie. W ostatnich latach w wielu próbkach wątroby owiec z różnych krajów europejskich wykryto wysokie stężenia dioksyn i PCB, chociaż nie powiązano ich z konkretnymi źródłami zanieczyszczenia. W przypadku owiec głównym czynnikiem narażenia jest wypas. Podczas wypasu może nastąpić pobranie gleby poprzez cząsteczki znajdujące się na warzywach lub bezpośrednio, w przypadku wyjadania traw pastwiskowych w pobliżu powierzchni podłoża. Pobranie gleby jest niezwykle zmienne i zdecydowanie sezonowe: odnotowano średnie pobranie gleby w wysokości około 8 % w suchej masie pobrania. Ogólnie rzecz biorąc, pobranie gleby może w znacznym stopniu przyczynić się do narażenia owiec na dioksyny i PCB. Dostępne są jedynie ograniczone dane dotyczące przenoszenia dioksyn lub PCB z paszy do wątroby owiec. W zależności od rozpatrywanych kongenerów: polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD), polichlorowanego dibenzofuranu (PCDF) lub PCB zgłaszane wskaźniki przenoszenia mieściły się w przedziale od 5 do 175 i były około 4 razy wyższe dla wątroby niż dla mięsa lub nerek.

(6) EFSA stwierdził również, że wątroba owiec jest ważnym narządem magazynowania dioksyn i PCB. Stosunkowo wysokie magazynowanie dioksyn i związków pokrewnych w wątrobie owiec w porównaniu do wątroby bydła może częściowo tłumaczyć różnice w metabolizmie.

(7) EFSA stwierdził, że nawet gdyby możliwa była sekwestracja w wątrobie, tzn. dioksyny i PCB nie byłyby całkowicie związane z frakcją tłuszczową wątroby, nie miałyby to wpływu na wynik wyrażony w przeliczeniu na tłuszcz ani na świeżą masę, ponieważ w trakcie procedury analitycznej ekstrahowane są wszystkie dioksyny i PCB, niezależnie od kompartmentu wątroby, w którym się znajdują.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (Contam); „Scientific Opinion on the risk to public health related to the presence of high levels of dioxins and dioxin-like PCBs in liver from sheep and deer” (Opinia naukowa na temat ryzyka dla zdrowia publicznego związanego z obecnością wysokich poziomów dioksyn i dioksynopodobnych PCB w wątrobie owiec i jeleniowatych). Dziennik EFSA 2011; 9(7):2297 [71 ss.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2297. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal

- (8) Komisja wezwała laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. dioksyn i PCB w paszy i żywności do zbadania, w jaki sposób różne metody ekstrakcji wpływają na poziom dioksyn i PCB w wątrobie owiec w odniesieniu do podawania wyniku analitycznego w przeliczeniu na tłuszcz lub na świeżą masę. Laboratorium referencyjne UE stwierdziło, że zmiany stężeń dioksyn i PCB są znacznie wyższe w przeliczeniu na tłuszcz niż na świeżą masę. Stężenia dioksyn i PCB w przeliczeniu na tłuszcz w wątrobie owiec zależały od zastosowanej metody ekstrakcji lub rozpuszczalników, a w związku z tym od wynikającej z nich zawartości tłuszczu. Przy porównywaniu wyników w świeżej masie poziomy dioksyn i PCB były dość porównywalne.
- (9) Dlatego też, aby zapewnić porównywalność wyników i jednolite podejście w całej UE w odniesieniu do dioksyn i PCB w wątrobie zwierząt lądowych, należy ustanowić najwyższe dopuszczalne poziomy w przeliczeniu na świeżą masę, jak te już ustanowione dla wątroby rybniej i produktów z niej pochodzących.
- (10) Należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym te najwyższe dopuszczalne poziomy nie mają zastosowania do środków spożywczych wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu przed datą rozpoczęcia stosowania.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przepisy zmieniające

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 pkt 5.2 otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2013 r.

„5.2	Wątroba zwierząt lądowych, o których mowa w pkt 5.1, z wyjątkiem owiec, i produkty z niej pochodzące	0,30 pg/g świeżej masy	0,50 pg/g świeżej masy	3,0 ng/g świeżej masy
	Wątroba owiec i produkty z niej pochodzące	1,25 pg/g świeżej masy	2,00 pg/g świeżej masy	3,0 ng/g świeżej masy”

Artykuł 2

Przepisy przejściowe

- Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 1 stycznia 2014 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu wprowadzenia do obrotu.
- Ciężar udowodnienia, kiedy produkty zostały wprowadzone do obrotu, spoczywa na przedsiębiorcy branży spożywczej.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący